

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan støtte lovforslaget. Det er, som det er nævnt, en konsekvens af lovforslag nr. L 174 fra undervisningsministeren, vi havde i sidste uge. Det tilstræber jo at få flere lære- og praktikpladser oprettet, og det er naturligvis i sig selv et gode. Tilmed er det et led i den politiske aftale, der er indgået mellem regeringen og det radikale venstre. Vi er meget tilfredse med, at man har fået en sådan aftale i stand, således at vi får nogle perspektiver i det økonomiske liv og i dispositionerne både i år og næste år. Det er i hvert fald positivt, uanset de lidt kritiske bemærkninger fra hr. Poulsaard.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Det, der får mig til at tage ordet, er det, der bliver sagt om, at lovforslaget sammen med de andre lovforslag vil sørge for, at der bliver fremskaffet flere lære- og praktikpladser. Det tror vi ikke på. Det, der er tale om i de sammenhængende lovforslag, er en anden finansiering. I stedet for at det er amtskommunerne, der skal betale, er det arbejdsgiverne, der skal betale.

Jeg vil gerne sige i anledning af det, hr. Svend Heiselberg sagde om, at der i denne regerings tid er kommet så mange lære- og praktikpladser som ingen sinde før, at hr. Svend Heiselberg åbenbart glemmer, at det, der er årsagen til, at vi har fået dem, er den lovregel, man nu fjerner, om, at amtskommunerne skal betale tilskud til private lære- og praktikpladser. Sådan er de faktiske forhold.

Maisted (FD):

Lovforslaget er en teknisk konsekvens af undervisningsministerens lovforslag nr. L 174, og derfor vil vi støtte det. De frie demokrater har givet udtryk for, hvad vi mener om at lægge afgifter over på erhvervslivet. Vi mener simpelt hen, at de fem finanslovspartier anvender de forkerte midler for at nå målet.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal indskrænke mig til at sige tak for den overvejende velvillige støtte til dette konsekvenslovforslag.

Jeg skal sige til hr. Lerke, at vi er vidende om, at amtskommunerne har gjort en god indsats på dette område. Som jeg vist har sagt tidligere her, er der jo i høj grad tale om, at disse unge er amtskommunernes og kommunernes unge, og man kan derfor ikke se bort fra, at amtskommunerne stadig væk er i deres gode ret til at afsætte beløb til en række af disse ting, hvis de finder, at det er rimeligt. Det er der al mulig grund til, og det vil nogle amtskommuner givetvis stadig gøre.

Men altså, tak for den overvejende velvillige behandling af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Af Henning Rasmussen (S) og Dagmar Mørk Jensen (RV) m.fl.

(Fremsat 26/4 84).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 3 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 163:

Forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteårene 1982-85.

Af Henning Rasmussen (S) og Dagmar Mørk Jensen (RV) m.fl.

(Fremsat 26/4 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Der er noget i disse forslag, regeringen er enig i, der er tanker, vi mener bør overvejes nærmere, der er en del, vi er helt uenige i, og der er en del, jeg synes er noget uklart.

Først og fremmest mener regeringen, at den endelige politiske stillingtagen bør bygge på et mere omfattende grundlag end det, forslagsstillerne har lagt til grund.

Regeringen fremsatte jo i sidste samling sit eget forslag til ændring af ejendomsbeskatningen, og regeringen er derfor enig i, sådan som det også fremgik af dette forslag, at 10 promille reglen ophæves, fordi den virker urimeligt. Jeg så også gerne, at der under en eller anden form blev fastlagt en overgrænse for ejendomsbeskatningen. Jeg mener dog nok, at det er diskutabelt, om en sådan overgrænse bør have form af en fast promille. En regel, der er udformet på den måde, vil virke meget hårdt i kommuner med små grundværdier, men mere lempelig i f.eks. sommerhuskommuner med store grundværdier.

Det var måske bedre at lave en overgrænse for ejendomsbeskatningen, der på den ene eller den anden måde hang sammen med den enkelte kommunes skattniveau. Herved ville grundskyldpromille og udskrivningsprocent komme til at afspejle kommunens selvvalgte serviceniveau, og det tror jeg ville svare bedre til tankerne om, at decentralisering betyder retten til både at vælge sit eget serviceniveau og at betale for det.

Derimod er regeringen imod en mindstegrænse for ejendomsbeskatningen, altså det, vi kalder bund i foretagendet, om jeg så må sige. Mindstegrænsen vil i over 100 af landets kommuner føre til forhøjelser af grundskyldpromillerne, sådan at den samlede ejendomsbeskatning efter forslaget vil gå kraftigt i vejret. Ejendomsværdierne er jo steget, hvilket i sig selv øger provenuet af grundskylden. På dette punkt er vi altså imod.

De overgangsregler, der foreslås, er talrige og udviklede. Jeg har personligt svært ved at se, hvad man gør, hvis de forskellige overgangsregler giver forskelligt resultat. Forslaget bryder også med en lang tradition og lægger i overgangsperioden en højere grænse for erhvervsjendomme end for andre ejendomme.

Jeg vil gerne se på muligheden for at sondre mellem forskellige typer af ejendomme, også som en permanent foretelse, men jeg tror, vi må tænke meget grundigt over, hvilke forskelle vi ønsker, og hvilke konsekvenser det kan få, før vi træffer nogen beslutninger.

Jeg skal henvise til, at da folketinget sidst behandlede ejendomsskattespørgsmålet, altså da regeringens eget forslag var til behandling i sidste samling, blev der i en beretning fra kommunaludvalget givet udtryk for, at en stillingtagen til de spørgsmål, som også er rejst i disse to forslag, burde afvente finansieringsudvalgets behandling af sagen. Finansieringsudvalget er jo det ministerielle udvalg, der sidder i indenrigsministeriet og arbejder med den kommunale økonomi. Jeg har bedt udvalget afslutte sit arbejde med disse spørgsmål senest 1. november 1984, og derefter vil regeringen fremkomme med et lovforslag på området i næste samling, sådan som vi allerede har intoneret. Jeg tror altså, at alle parter er bedst tjent med at få et bredere beslutningsgrundlag fremfor at haste sagen igennem nu.

Med hensyn til det andet lovforslag, vedrørende udskrivning af amtskommunal grundskyld, skal jeg her henvise til det, jeg lige har sagt om det foregående lovforslag. Vi ved jo, at grundværdierne stiger meget kraftigt, men de helt præcise tal kender vi ikke endnu, og derfor synes jeg, at det også her er for tidligt at tage stilling til, hvor stor den amtskommunale grundskyld for 1986 skal være. Jeg mener derfor, at også den politiske stillingtagen til dette lovforslag bør afvente finansieringsudvalgets betænkning, hvorefter vi må vende tilbage til sagen og til en drøftelse af også de ting, der ligger i disse lovforslag.

Erenbjerg (S):

Regeringens gyldne løfter om en lettelse af skattetrykket har ikke kunnet holde. Vi oplever for tiden Danmarkshistoriens højeste skattetryk. Dette skattetryk vil vi ikke medvirke til at forøge, men vi vil gerne lette på den tungeste byrde, indkomstkatten, gennem en anden fordeling. Derfor er vi principielt tilhængere af, at de grundlag, hvorpå man kan udskrive skat, også tages i anvendelse. En forrykning til gunst for det ene udskrivningsgrundlag vil, alt andet lige, medføre en

[Erenbjerg]

skærpelse af udskrivningen på det andet grundlag. Eller sagt på en anden måde: hvis man ikke i en kommune udskriver skat på grundværdier, så må man udskrive det manglende provenu på indkomstgrundlaget.

På den baggrund er vi medforslagsstillere til det foreliggende lovforslag. Vi er tilhængere af, at primærkommuner skal anvende grundbeskatningen i et rimeligt omfang, ligesom vi er tilhængere af, at den amtskommunale grundskyldpromille fortsat skal være 10. Ved at gennemføre en hensigtsmæssig minimumsgrænse for den primære grundskyld vil behovet for kravet om udskrivning med mindst 10 promille grundskyld, hvis blot én skatteyder støder mod skatteloftet, kunne reduceres, eventuelt helt bortfalde.

Hadde man i året 1984 haft en minimumsgrænse, f.eks. 6 promille, for primærkommunal grundskyld, så ville 106 kommuner i dette land ikke kunne have nedsat deres indkomstskatteudskrivning med 101 mill. kr. eller for nogles vedkommende med op til en halv procent. Der var 16 kommuner, der overhovedet ikke udskrev grundskatter. Det betød en skærpelse af indkomstskatten i de pågældende kommuner.

Samtidig med at vi kan støtte en minimumsgrænse, er vi tilhængere af en maksimumsgrænse på 20 promille plus 10 promille i amtskommunal grundskyld. En sådan beslutning vil naturligvis berøre de kommuner, der i dag udskriver mere, men i og med – det kan vi tilslutte os – at offentlige ejendomme kan belægges med en dækningsafgift, at der kan udskrives uændret provenu, indtil man efter en overgangsperiode på 8–9 år er nået ned på maksimumsgrænsen, er der i lovforslaget taget skyldigt hensyn til disse kommuner, og på den baggrund vil vi gerne anbefale lovforslaget.

Ikast (KF):

Da vores ordfører, fru Lis Aaltonen, ikke kan være til stede i salen, skal jeg hermed oplæse den ordførertale, hun ville have holdt.

Den 13. juni 1983 afgav kommunaludvalget beretning vedrørende beskatning til kommuner af fast ejendom. Af beretningen fremgik, at det konservative folkepartis, venstres, centrum-demokraternes, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af kom-

munaludvalget er opmærksom på, at der må findes en løsning på de væsentlige problemer vedrørende beskatning af erhvervsjendomme og 10 promille reglen.

Dette lovforslag, fremsat af socialdemokratiet og det radikale venstre, er vedrørende overgangsreglerne noget uklart, idet de forskellige regler kan støde sammen. Hvis man vil indføre grænser for ejendomsbeskatning, bør man nok overveje at fastsætte disse som grænser for ligningsforhøjelse, det vil sige grundskyldens andel af det samlede provenu.

Forslaget om en højere dækningsafgift af offentlig ejendom har ingen skattemæssig begrundelse. Der vil reelt være tale om en ændring af byrdefordelingen til gunst for København, der har mange offentlige bygninger. Det vil sige, at bloktilskuddet til de øvrige kommuner tilsvarende må nedsættes.

Hvis lovforslaget vedtages, som det er fremsat, vil det betyde, at 108 kommuner må sætte grundskyldpromillen op, da de alle ligger under 6 promille grænsen. Det vil især ramme mange landkommuner, og en lang række erhvervsvirksomheder i de pågældende kommuner vil blive ramt. Overgrænsen vil ramme 11 kommuner. Især København vil få problemer, som igen vil blive hjulpet af forslaget om en højere dækningsafgift af offentlige ejendomme med mindre bloktilskud til øvrige kommuner til følge.

Som det er bekendt, har regeringen tidligere foreslået 10 promille reglen afskaffet og har også foreslået loft over grundskatterne. Regeringen har derimod modsat sig en undergrænse for ejendomsbeskatningen, bl.a. på grund af de uheldige virkninger, jeg allerede har påpeget. Det vil klart stride imod den frihed, kommunerne har til frit at vælge imellem indkomstskat og grundskyld.

Finansieringsudvalget er i gang med en kulegravning af de kommunale beskatningsforhold i en bredere sammenhæng. Udvalgets arbejde ventes færdigt først i den nye samling. Det konservative folkeparti vil gerne positivt arbejde for at løse problemerne omkring kommunal grundskyld, men henstiller, at behandlingen af lovforslaget udsættes, til finansieringsudvalget har afgivet betænkning.

Lovforslag nr. L 163 om ændring af lov om udskrivning af amtskommunal grundskyld for skatteårene 1982–85 bør efter vor opfattelse ændres helt. Regeringen vil fremsætte forslag herom i næste samling. I øvrigt

[Ikast]

må jeg henvise til det, jeg sagde om lovforslag nr. L 162.

Svend Heiselberg (V):

Når venstre i princippet er imod ejendomsskatter, hænger det sammen med, at de i modsætning til f.eks. indkomstkatten fastsættes helt uden hensyntagen til den enkelte indkomst. De vender den tunge ende nedad, som man siger. Hvis eksempelvis to parcelhuse ligger i samme kvarter og har samme grundstørrelse, betaler den arbejdsløse specialarbejder samme ejendomsskat som f.eks. en velaflagt civilingeniør. Hvis to landbrugs-ejendomme ligger i samme landsby og er af samme størrelse, betaler gårdejereren med gode finansieringsforhold samme ejendomsskat som gårdejereren, der etablerede sig i begyndelsen af 1970'erne og i dag har negativ indkomst. Det er naturligvis helt urimeligt.

Problemerne øges ved, at de seneste konstantvurderinger tyder på stigninger på 20-50 pct. i ejendomsværdien, hvilket vil få betydning ved udskrivning af ejendomsskatter næste år. Stigningerne i grundværdierne er dog en smule lavere i gennemsnit end disse tal. Det falder oven i købet sammen med, at en del af ejendomsbesidderne, bl.a. parcelhus- og sommerhusejere, ikke mere kan trække ejendomsskatten fra på selvangivelsen.

Det lovforslag, vi her behandler, betyder, at 108 af landets kommuner skal sætte grundskylden op, medens et mindre antal kommuner skal sætte den ned. Det er klart i strid med, at primærkommuner frit har lov til at fastsætte deres grundskyldpromille, eventuelt til nul. Der er i lovforslaget overgangsregler, således at forhøjelserne og ned sættelserne kan foretages med 2 promille pr. år. For de sociale boligelskaber indføres særregler, således at de straks kan gå ned på laveste grundskyld, medens der for de øvrige ejendomme i kommunen kan fastsættes en højere sats.

I det andet lovforslag fastfryses den amtskommunale grundskyldpromille for 1985 til 10. Det er vel nok almindeligt antaget, at den skulle have været sat lavere.

Regeringen fremsatte i sidste folketings-samling et lovforslag om gradvis at ophæve ejendomsskatterne for erhvervslivet. I en betretning fra eftersommeren udtrykte socialdemokratiet og det radikale venstre forståelse

for dele af regeringens lovforslag og de problemer, der her søges løst, men i det lovforslag, som socialdemokratiet og det radikale venstre nu fremsætter, går de den modsatte vej. I beretningen er 10 promille reglen, som nu ønskes bevaret, ophævet.

Her ved indledningen til forhandlingen om skattereformen skal venstre dybt beklage, at ophævelse af ejendomsskattefradraget, voldsomt stigende ejendomsvurderinger og højere ejendomsskatter synes at være inde i billedet. Dertil kommer oven i købet, at nogle partier nu ser med forvænning på en aftrængning af rentefradraget. Jeg behøver vel ikke at nævne, at en familie, der f.eks. på grund af et eventuelt forlænget proportionalstræk får nedsat indkomstkatten med 5.000 kr., er ligeglad med denne fordel, hvis man af anden årsag, f.eks. ejendomsskat, får skattestigninger, der er meget større.

Nu skal alt dette forhåbentlig tages op i en sammenhæng til efteråret under skatteforhandlingerne, og jeg vil opfordre både firklo-verpartierne og socialdemokratiet og det radikale venstre til at vise mådehold og forståelse. Det, det drejer sig om, er at sikre den almindelige families tryghed på boligområdet i hverdagen og at forhindre et forhøjet omkostningsniveau i erhvervslivet, herunder landbruget og gartneriet.

Det er de hensyn, venstre vil tage under de kommende forhandlinger.

Agerschou (SF):

Socialdemokratiet og det radikale venstre foreslår, at der indføres en minimums- og maksimumsgrundskyld på henholdsvis 6 og 20 promille i kommunerne, idet der foreslås en overgangsregel for de kommuner, der, hvis forslaget bliver vedtaget, bliver berørt af loftet.

I SF har vi ikke noget imod at være med til at indføre en minimumsgrundskyld, mens vi nærer betænkeligheder ved indførelse af en maksimumsgrundskyld. Vi er ikke særlig overbevist om, at det er en god idé.

På samme måde har vi det med det andet lovforslag, nr. L 163, der foreslår den amtskommunale grundskyld fikseret til 10 promille også i 1986. Vi så faktisk helst, at loven tilbageføres, så amtskommunerne fik mulighed for at udskrive en større grundskyld, eventuelt ved at amtskommunerne fik mulig-

[Agerschou]

hed for selv helt suverænt at fastsætte grundskylden. Vi er altså ikke særlig positive over for de to lovforslag, men vil kigge nærmere på dem i udvalget.

Aase Olesen (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne blot sige, at argumentationen for disse lovforslag fremgår jo af bemærkningerne, og dem skal jeg i og for sig ikke gentage.

Når ministeren og andre henviser til den beretningsudtalelse, som også det radikale venstre var med til at lave i juni sidste år, må jeg sige, at det kun er en delvis modargumentation. Beretningen handlede i høj grad om problemerne med 10 promille reglen, og der blev dengang ikke sagt noget om fra regeringens side, at finansieringsudvalget ville være så længe, som det rent faktisk har været, om at lægge sine overvejelser frem.

Når man nu finder det nødvendigt at fremsætte disse forslag, så har det i høj grad sammenhæng med, at vi er enige med regeringen i, at 10 promille reglen ikke er nem at leve med, og at mange flere kommuner vil komme ind under den. Det rører ved det, som venstres ordfører var inde på, nemlig kommunernes ret til at fastsætte den kommunale grundskyld til 0 promille.

Man kan diskutere, på hvilken måde man vil begrænse denne ret, men når vi finder, at det er nødvendigt nu at gøre noget ved sagen, skyldes det i høj grad den anden problematik, som det under mig noget at det konservative folkeparti ikke berørte, nemlig problemerne for de parcelhusejere, der bor i Københavns kommune. Det må dog være et stort problem, når man er konservativ. Det er både de konservatives og socialdemokraternes problem i København, at disse regler om aftrapning af fradragsretten har til følge, at man får meget store ejendomsskattestigninger for parcelhusejerne i København. Mange af dem er ganske vist pensionister og kan indefryse deres ejendomsskat. Vi ved også, at en hel del af dem ikke ønsker at gøre det. Jeg kunne i den forbindelse ønske mig, at man gjorde et større oplysningsarbejde for at forklare pensionister, at det altså ikke er så slemt at få indefrosset ejendomsskatterne. Men tilbage er jo andre parcel-

husejere, som nok kunne siges at komme i klemme med denne regel.

Når vi gradvis afskaffede fradragsretten for ejendomsskatter, gjorde vi det samtidig med en henstilling til kommunerne om at regulere ejendomsskatterne i takt med fradragsrettens bortfald. Dette har Københavns kommune, inkl. de konservative i Københavns borgerrepræsentation, ikke sørget for at få gennemført, og derfor er det, vi kommer parcelhusejerne i København til hjælp med dette forslag.

Når ministeren siger, at det er fremsat noget sent, er det rigtigt. Det beklager vi i og for sig også. Det har mange grunde, bl.a. at vi jo havde et valg midt i det hele. Når det gerne skulle igennem nu, hænger det sammen med, at kommunerne sidder og arbejder med budgetterne, og man kan altså ikke løse problemet for parcelhusejerne i København ved at vente til næste år.

Det er baggrunden for, at vi er medforlagsstillere til dette forslag. Jeg synes, det er vigtigt at sige, at denne regel om, at man straks for parcelhusejerne kan gå ned til 20 promille, også gælder andre, der falder ind under reglerne om aftrapning af fradragsretten, herunder også fritidshuse. Jeg forstår, at det i pressen har været nævnt, at man ikke dér kunne komme ned. Det er altså baggrunden for, at vi går ind for dette forslag og ønsker det fremmet i denne samling.

Poulsgaard (FP):

Ligesom fru Aase Olesen kunne jeg godt tænke mig noget oplysningsarbejde. Jeg kunne godt tænke mig noget oplysningsarbejde om regeringens skattepolitik. Den har de radikale jo et stort medansvar for. Men i øjeblikket er det altså ikke regeringens forslag, vi skal behandle. Vi skal behandle et par forslag fra oppositionen, hvor de radikale her indtager oppositionens rolle til regeringen. Sådan er der så meget.

Vi er ikke særlig begejstrede for de lovforslag for at sige det mildt. Vi kan ikke støtte forslagene.

Lønger (VS):

Den del af lovforslag nr. L 162, der går ud på at sætte en minimumsgrænse for grundskyldpromillerne, kan VS støtte. Det synes vi kun er ganske rimeligt ud fra nogle generelle

[Lenger]

skattepolitiske betragtninger om forholdet mellem beskatningen af ejendom og arbejdsindtægt. Her er vi helt enige med den socialdemokratiske ordfører.

Derimod er vi ikke begejstrede for den foreslåede maksimumsgrænse på 20 promille. Det vil helt klart betyde, at nogle kommuner vil få vanskeligheder, idet de vil blive bragt i den situation, at de må vælge imellem højere personskatter eller nedskæringer i aktivitetsniveauet. Det er ganske vist kommuner, som er i klart mindretal i forhold til dem, der må sætte grundskyldpromillerne i vejret, men det vil være en liden trøst for dem, at der er andre, der er i en anden situation. Minimumsgrænsen kan glimrende vedtages, uden at der også vedtages en maksimumsgrænse. At der efter forslaget indføres en overgangsordning, ændrer ikke afgørende ved problemstillingen for de kommuner, der altså mister en indtægtsmulighed. Pengene skal jo findes under alle omstændigheder.

Forslaget indeholder også en ophævelse af den hidtidige 10 promille grænse, dvs. den minimale grænse for grundskyldpromillerne, hvis kommunen skal holdes skadesløs, når den marginale personskat ramler ind i skatte loftet. Det er ikke nogen livret for VS, at man foreslår at afskaffe 10 promille grænsen. Resultatet vil efter vores mening blive, at en lang række af de kommuner, som i dag har en grundskyldpromille på lige omkring de 10, vil benytte lejligheden til at gå ned til de 6 promille, som bliver den absolutte minimumsgrænse. Derfor vil det have en modsat effekt af den generelle minimumsgrænse, som vi i øvrigt finder er en god idé.

Hvis udgangspunktet er, at man forventer en stigning i beskatningsgrundlaget på 20 pct. – og det fremgår af bemærkningerne i hvert fald – så er der altså kun belæg for at sænke 10 promille grænsen til størrelsesordenen 8 promille eller måske endda til at fastlægge den generelle minimumsgrænse til 8 promille, for så ville grænsen i relation til skatte loftet jo være ganske overflødig.

Udgangspunktet for forslaget er derimod, at fradragsretten nu er ved at være fuldt aftrappet, og det er jo noget ganske andet. Det har forslagsstillerne åbenbart tænkt sig at kompensere for. Dertil vil jeg godt sige, at VS' støtte til at aftrappe disse fradrag naturligvis skyldtes, at de havde forskellig værdi alt efter indtægt, men nok så meget, at vi i

øvrigt syntes, de var urimelige, ligesom fradragene for betalt skat i sin tid var, og at give kompensation for et fradrag, som aftrappes, fordi vi synes, det er urimeligt, det er altså ikke lige os.

Derimod synes vi, det er en god idé, som forslagsstillerne er inde på, at man sikrer en lempelse af grundskylden for almennyttige boligselskaber og andelsboligforeninger, men det kan godt gennemføres isoleret.

Vi kan altså ikke tilsige forslaget fuld støtte i den nuværende udformning, men på den anden side er det ikke så vanskeligt at tilpasse, så en række af vores indvendinger imødekømmes. Vi mangler især nogle beregninger over provenuændringerne, dels for kommuner med høj grundskyldpromille, dels for kommuner, der ligger mellem 0 og 6 promille, og dels for kommuner der ligger på 10 promille. Vi mangler også nogle beregninger over provenuændringerne for statens vedkommende.

Det er også nogle manglende provenuberegninger, der gør, at vi ikke i dag synes særlig godt om lovforslag nr. L 163. Vi undrer os faktisk over forslaget, selv om vi da godt kan se logikken i det, nemlig en forventning om nogle stigende jordpriser. Ikke desto mindre ville amtskommunerne trods alt få et større provenu, hvis vi ikke vedtog lovforslag nr. L 163, og det ville altså betyde, at man fik mulighed for at udskrive en lavere personskat.

Jeg vil godt til slut kommentere fru Aase Olesens indlæg. Hun løfter jo sløret for, hvad det er, det radikale venstre egentlig vil. Det er med andre ord et indgreb over for Københavns kommunes behandling af parcelhusejerne. Det kunne det radikale venstre jo bare have sagt. Det står der ingen steder, men man kan selvfølgelig udlede det. At det så direkte er et indgreb over for Københavns kommunes behandling af parcelhusejerne, det står trods alt ingen steder, og det kunne man godt have sagt. Jeg mener, det er et sædvanligt radikalt forslag. Det går ud på at blæse og have mel i munden. På den ene side vil det radikale venstre altså gribe ind over for behandlingen af parcelhusejerne i Københavns kommune; på den anden side er det kun 3 dage siden, det radikale venstre her i salen klart afviste at være med til at løse nogle af de økonomiske problemer, som Københavns kommune har, og som bl.a. fø-

[Lenger]

rer til disse høje grundskyldpromiller, som man har i Københavns kommune. Det havde dog været mere relevant, om man var gået ind i en løsning af Københavns kommunes problemer end at forsøge med dette forslag direkte at gribe ind og forværre Københavns kommunes økonomiske situation. For det er jo resultatet. Når jeg trækker det frem, er det, fordi det så klart blev betonet af fru Aase Olesen her i dag.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Når hr. Lenger siger, jeg løftede sløret for, hvad det radikale venstres hensigt var med dette forslag, vil jeg gøre opmærksom på, at jeg udtrykkelig sagde, at jeg så ikke nogen grund til at gentage bemærkningerne til lovforslaget, som selvfølgelig er vores argumentation for at være medforslagsstiller. Men jeg føjede til, at der var det problem, og jeg føjede til, at jeg anså det for at være socialdemokratiets og det konservative folkepartis problem. Jeg undrer mig over, at det konservative folkeparti slet ikke finder det nødvendigt at foretage sig et eller andet i denne sag. Det var i mine bemærkninger til den konservative ordfører, jeg kom ind på dette problem.

Jeg har ikke hørt noget fra nogen side om, hvordan man vil løse det problem, at vi i 1985 får nogle ret så kraftige stigninger i grundbeskatningen i København, fordi det ikke dér er lykkedes at følge den henstilling, som er kommet fra et flertal her i folketinget om at afpasse grundbeskatningen til den nedtrappede fradragsret. Så kan man – som hr. Lenger – være uenig i, at man skal gøre det, men det var forligspartierne, der i sin tid lavede det, altså ikke; vi syntes, det var rimeligt, at man i overgangsperioden tog hensyn til, at man fik en nogenlunde jævn udvikling, og det står vi gerne ved.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg hørte godt, hvad fru Aase Olesen sagde, også her, hvor det blev gentaget, men jeg vil tillade mig at gentage, at jeg synes, det ville være mere relevant, om man havde løst Københavns kommunes økonomiske problemer i stedet for at mindske deres muligheder for selv at løse dem.

(Kort bemærkning).

Ikast (KF):

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det ikke alene er Københavns problem, men hele landets problem, vi skal have løst. Vi er villige til at tage det op, når de fornødne oplysninger er til stede. Vi vil ikke tage Københavns problemer op isoleret, men når vi skal behandle sagen i udvalget, skal vi nok finde frem til en løsning.

Steffensen (KrF):

Kristeligt folkeparti synes, det var en meget tilfredsstillende svartale, ministeren holdt i dag vedrørende de to lovforslag, som her er til behandling. Ministeren gjorde opmærksom på en række problemer, som i hvert fald ikke er afklarede, og ministeren gjorde samtidig opmærksom på, at problemerne egentlig først burde tages op til en reel drøftelse, når finansieringsudvalget har afsluttet sit arbejde. Det kan vi helt tilslutte os, for sagen er jo, at der er en lang række ting, som kan have – alt efter hvilke briller man ser det med – positive og negative effekter. Derfor bør helheden først tages op til en generel debat, når finansieringsudvalgets arbejde er tilendebragt. Det vil vi afvente.

Maisted (FD):

De frie demokrater kan selvfølgelig ikke være med til nogen form for skatteforhøjelser, heller ikke på dette område. Jeg synes næsten, det her er en klassiker. Først skærper man ejendomsbeskatningen, ved at man siger, at folk ikke må fradrage skatterne – og så er der pludselig områder, der kommer i vanskeligheder. Det er en klassiker her i folketinget, at man vedtager noget juks først, og bagefter prøver man på at afbøde virkningerne.

Det er en meget morsom konstellation, at det radikale venstre og socialdemokratiet fremsætter et lovforslag, samtidig med at vi har hørt, hvordan man sammen med regeringspartierne har markedsført sig som de fem finanslovspartier, der skal løse landets økonomiske problemer. Det radikale venstre kører ofte på frihjul i en række sammenhænge.

Jeg vil godt sige til hr. Svend Heiselberg, at jeg er i og for sig fuldstændig enig med hr. Svend Heiselberg i, at der skal lyde en ad-

[Maisted]

varsel til regeringspartierne og det radikale venstre, de såkaldte finanslovspartier. Jeg fik den opfattelse, da jeg hørte hr. Svend Heiselberg – både med hensyn til disse lovforslag og med hensyn til det forrige lovforslag – at hr. Svend Heiselberg var kommet i et helt forkert parti, og jeg forstår slet ikke, han kan være ordfører for et regeringsparti med de udtalelser, han er kommet med.

Henning Rasmussen (S):

Jeg vil gerne først sige lidt om det mere principielle problem: hvorfor fremsætte lovforslaget nu, når finansieringsudvalget vil barsle med sin redegørelse eller sin betænkning i løbet af en vis tid? For det første havde vi faktisk troet, at finansieringsudvalget ville have været færdig med sit arbejde for nogen tid siden. Det er det ikke blevet. Det er, hvad det er. For det andet – og det er det vigtigste – løser dette forslag begrænsede problemer, og det har begrænsede formål. Det løser dem på en måde, der, så vidt jeg kan se, ikke foregriber, hvad finansieringsudvalget kan tænke sig at komme med af forslag. Det har jeg i hvert fald vanskeligt ved at forestille mig. Det løser nogle begrænsede problemer, sådan som de formentlig under alle omstændigheder bør løses.

Ejendomsskat er for langt de fleste en rimelig skat. Den lægges på i et rimeligt forhold til evnen til at betale for langt de fleste. Det er en skat, kommuner og amtskommuner har brugt i mange, mange år, og den bør derfor bruges i et vist rimeligt omfang, men også kun i et rimeligt omfang. Derfor er der ikke spor mærkeligt i at sige, når ejendomsskatterne til amter og kommuner er en del af vores kommunale indtægter, at de bør blive ved med at være det, men så tilføjer vi: dog mindst i det omfang og højest i det omfang.

Jeg kan ikke se, hvordan finansieringsudvalgets betænkning skal kunne komme i vejen for dette, medmindre det er hensigten at afskaffe ejendomsskatterne, og dér er de forslagsstillende partier – og jeg forstår også andre af de partier, der har haft ordet i dag – ikke at finde.

Nu har man jo besluttet og er i færd med at afvikle retten til at fradrage betalte ejendomsskatter. Det er blevet fremført, at når man har gjort det og den afvikling er ved at være gennemført, er det ikke særlig rimeligt

at komme og sige, at nu skal der betales mindst så og så mange promille eller så og så få promille i primærkommunale grundskatter. Jeg vil godt sige, at forslaget om at afskaffe retten til at fradrage betalte ejendomsskatter havde bl.a. det formål at ligestille dem, der bor til leje, med dem, der bor i eget hus. Det er såmænd for os – og jeg vil også tro for det andet forslagsstillende parti – tilstrækkelig begrundelse for at opretholde, at ejendomsskatterne ikke skal være fradragsberettigede på selvangivelsen. Vi mener samtidig, at ejendomsskatterne skal bidrage i et rimeligt omfang til den fælles husholdning i primærkommune og amtskommune.

Forlagsstillerne har hele tiden været klar over, at der var et problem især med hensyn til huse, både selvejerhuse og huse til udlejning, der er bygget på særlig små grunde, huse i tæt/lav bebyggelse eller andre huse på meget små grunde. Det var et problem, som vi fik delvis løst i 1981, men som vi godt vidste dengang vi ikke fik løst helt tilfredsstillende – i al fald hvis man ikke fik gennemført en sænkning af grundskyldpromillerne de steder, hvor det problem var særlig tyngende, og det er især i Københavns kommune. Vi mener fortsat, at der er huse på små grunde – både ejede og lejede – som får for hård en behandling, fordi ejendomsskatterne i Københavns kommune er så høje, uden at vi af den grund kritiserer en kommune, som har betydelige økonomiske vanskeligheder, for, at de har en høj grundskyldpromille. Det er Københavns kommune såmænd nok nødt til at have, som deres økonomiske forhold er. Men det er altså et problem, som vi længe har vidst eksisterede, og som vi vidste man måtte se på på et eller andet tidligt tidspunkt. Vi synes altså, tidspunktet er inde nu.

Den konservative ordfører var inde på et lille hjørne af forslaget, nemlig at man skal have lov til at opkræve en højere grundskyld af offentlige ejendomme, end man har lov til i øjeblikket. Det blev sagt fra den konservative ordfører, at det især er noget, der vil gavn Københavns kommune, og der blev føjet til, at så må blottilskudspuljen jo reduceres tilsvarende. Det synes vi ikke på nogen måde er rimeligt. Det må være regeringspartiernes opfattelse. Det er ikke min opfattelse, at der skal ske en modregning af en eventuel beskedden forbedring af Københavns kommunes indkomstgrundlag. Det kan ikke være rigtigt,

[Henning Rasmussen]

og det ligger ikke i forslaget. Der ligger i forslaget en lille, rimelig imødekommenhed over for en kommune, som har væsentlige økonomiske vanskeligheder. Det er egentlig en god og udmærket måde at gøre det på.

Når der bliver talt om de generelle virkninger af forslaget om at fastsætte mindst 6 promille i grundskyld og om at fastlåse amtsgrundskyldpromillen til 10 promille i 1985 og 1986, vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at der er noget, der tyder på, at grundværdierne vil stige med ca. 15 pct. ved den årsvurdering, der foregår. Det er der meget der tyder på. Ejendomsværdierne stiger mere. De forveksles tit med grundværdierne, men det er jo grundværdierne, vi ligner på til amter og kommuner, og det er derfor en stigning på 15 pct., man må regne med.

Her synes jeg, man skal erindre sig, hvor meget provenuet er faldet – det er specielt det amtskommunale provenu, jeg taler om – fordi ejendomsværdierne har været faldende i en periode. Set i det lys er en 15 pct.s stigning i de værdier, man kan ligne på, ikke noget, der kan forskrække nogen. Det er jo ikke engang en opretning af det fald, der er sket i de sidste par år, der sker derved. Så den kritik imod forslaget har jeg meget svært ved at se at vi skal tage alvorligt.

Hr. Agerschou og hr. Lenger var betænkelige ved loftet. For det første vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde for lidt siden, at det må være rimeligt, at ejendomsskatterne bruges i et vist omfang, men det må omvendt også være rimeligt, at de bruges i et rimeligt omfang. Man kan jo diskutere, om de høje grundskyldpromiller, vi har i enkelte tilfælde, er rimelige. Jeg har ikke dermed sagt – og det er en gentagelse af, hvad jeg sagde før – at Københavns kommune bare kan lade være med at have en høj grundskyldpromille. Det har jeg ikke sagt, for jeg kender godt Københavns kommunes økonomiske problem. Men jeg synes lige, man skal erindre sig, når man taler om loftet, at det højst er 5 kommuner, der vil blive berørt deraf, og for de 3 af de 5 kommuner kan det ikke være noget større problem. De ligger kun uvæsentligt over det loft, der er foreslået. Der er egentlig kun 2 kommuner og måske endda, når det kommer til stykket, kun én kommune, der vil have et problem med det, og det er Københavns kommune. Jeg er af den opfattelse, at de særlige økonomiske problemer, Københavns

kommune har, bør løses på anden måde end ved, at man lader dem forhøje deres grundskyldpromiller yderligere under indtryk af de alvorlige økonomiske problemer, de har.

Vi er ikke på straffetogt imod Københavns kommune eller de enkelte andre kommuner, som har en for høj grundskyldpromille, men vi er interesseret i, at ejendomsskatterne anvendes med en vis forsigtighed, og vi er interesseret i, at de særlig hårdt belastede ejere eller lejere i kommunerne med de høje grundskyldpromiller bliver hjulpet til en lidt lempeligere behandling.

Jeg håber meget, at det må lykkes at få de uoverensstemmelser i opfattelsen, der er, klarret af med det resultat, at lovforslagene kan vedtages stort set i den form, hvori de er fremsat, men det vil de kommende dages drøftelser naturligvis vise.

Til sidst vil jeg gerne sige, at det er jo fremgået af alt, hvad der er blevet sagt fra forslagsstillernes side – det fremgår også af bemærkningerne – at hensigten ikke er at forøge skattetrykket ved det, der er foreslået her. Hensigten er at få ejendomsskatterne anvendt i et vist rimeligt omfang, og hvis der bliver tale om en forhøjelse af grundskyldpromillerne, vil det i de fleste tilfælde føre til, at indkomstskatten lettes tilsvarende. Dette er ikke et skatteforhøjelsesforslag, men det er et omlægningsforslag af begrænset, men nødvendigt og fornuftigt omfang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 179:

Forslag til lov om ændring af lov om borteblevne.